ցա մնալ ի կողմանս Շամախւոյ, և ինքն դարձաւ ի Կոստանդնուպոլիս»։

Վրաց ժամանակագրութիւնը 1895 սոյն թուի Տարեցուցի մէջ գրէ. «623 Փրկչական թուին (դուցէ Վրաց ազգային թուականը լինի) Հերակլ Վրաց թագաւորը առնում է Հայաստանի մի մասը, Արզրուականը և Զիրվանի խանութիւնը։

ՇԱՄԱԽԻՈՅ ԲԱՐԲԱՌԸ 1894

Թուրքուկ, իմացար հինչա իլար. ամանց բան կիլի. Թոթին էն գումանէն գալու ա իլում, լամսա (լութերեան) Գեորգուշը հարցնումա քի, չմար ա Տէր Սահակը մեզ վրայ անէծք թափում։ Թոթին ալ ասումա թա՝, այ քիչի հինչաս շիմ շիմ խոսում, դաժէ ես իմանումամ քի դու ա՝լ, Ջավաթն ա՝լ, Ջումշուտն ա՝լ, Ջհանկիրն ա՝լ, Ջուանշիրն ա՝լ չիմ Հայ իլելով իլելով ժամն փախալաք։ Չմար աս քնամ ժողովրան. չէ որ քմար լուսահոգի դադաշդ ժամ ա չինալ, քեզի մեզի քարոզիչան բերալ, դէ ասա՝ Թուրքուկ։

Դա ինչաք խօսում, պարոն Պուղուս. Զամիլը ուժէ դանս եկած կիլէր մեր ժամը, ամա Դուրասանը, Գեորգուշը, Դուրմիշը, Բաղիշը, Բալասին, Ղասին, Թառան չան թողնում։ Նէտ, Ջաւաթ բէկ, ամանց չի, մի մարդի ըսնաչիտ ակեար քի խելքը իլի, հաւատը շորի նման չի փոխիլ. ինչալէս պուղվանը չի կարող փոխի, որ պապիցնա մնացալ, էնալէս ալ հաւատն ու ժամը։

Ո՞վ չի ուզում Աստու խօսքը լսի. ամենս ալ. փառք Աստուծոյ, ամեն կիրակի մեր ժամումը քարոզան ասում, եկեցէ՛ք լսեցէ՛ք դէ ալ հի՛. ակեա՝ հայաք. ամանց շիմ շիմ խօսքերով բէդամաղ իլածի նման քաշալաք էն գիւսը, թէ Տէր Սահակը նզովալա, Թուրքուկ ամանց չի, ա եա՝. չատ հախ աս ասում Պուղուս, լամսի հետի վսէրանս, ինչ կիլի կիլի, հաւատն ինչա՝, հայն ինչա՝։

Ա՜յ դարդաշ, չէ որ զօնչի ա՝նք, հայանք, մեր հինչ բան-